

Araştırma Makalesi

Künye: Turan, M.& Paktaş, Y. (2021). Spor Dalları İl Temsilcilerinin Spor Tükenmişlik Durumları İle Bireysel Performanslarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi, Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 23(2).

SPOR DALLARI İL TEMSİLCİLERİNİN SPOR TÜKENMİŞLİK DURUMLARI İLE BİREYSEL PERFORMANSLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Murat TURAN¹, Yakup PAKTAŞ²

ÖZ

Bu çalışmada; spor branşı il temsilcisi olarak görev yapan bireylerin, spor tükenmişlik durumları ile bireysel performanslarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın evrenini Doğu Anadolu Bölgesinde bulunan illerde il temsilcisi olarak görev yapan bireyler oluşturmaktadır. Örneklem grubu ise il temsilciliği görevi yürüten bireylerin, tesadüfi yöntemle belirlenmiş 216'sı erkek, 30'u kadın olmak üzere toplam 246 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada üç bölümden oluşan anket tekniği kullanılmıştır. Birinci bölümde katılımcılara demografik özelliklerinin sorulduğu sorular kullanıldı. İkinci bölümde, Sorkkila ve ark. (2017) tarafından spor alanına uyarlanan "Spor Tükenmişliği Ölçeği" toplam 10 maddeden oluşup ve 5'li Likert biçiminde oluşup, tükenme, duyarsızlaşma ve yetersizlik olmak üzere üç boyuttan oluşmaktadır. Türkçeye uyarlaması ise Çam, Kardaş ve ark. (2018) tarafından gerçekleştirilmiştir. Üçüncü bölümde ise, Kirkman ve Rosen (1999) tarafından geliştirilen "Bireysel Performans Ölçeği" 7 madden oluşup 5'li likert tipli bir ölçektir. Türkçeye uyarlaması ise 2008 yılında Çöl tarafından gerçekleştirilmiştir. Yapılan analizler sonucunda, spor tükenmişlik durumu ($p=,015^*$) ile bireysel performans tutumlarının ($p=,004^*$) eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılığa sahip olduğu belirlenmiştir. Gelir düzeyi açısından ise, spor tükenmişlik durumu ($p=,187$) ve bireysel performans tutumlarında ($p=,267$) herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor Tükenmişliği, Bireysel Performans, Spor Dalları İl Temsilcileri

¹ Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Giresun.

0000-0002-3865-7134

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Tokat

000-0002-4857-3233

REVIEW OF SPORTS PROVINCIAL REPRESENTATIVES' SPORTS DEPLETION SITUATIONS AND INDIVIDUAL PERFORMANCES ACCORDING TO VARIOUS CHANGES

ABSTRACT

In this study; It is aimed to examine the sports burnout and individual performances of the individuals who work as the provincial representatives of the sports branch according to various variables. The population of the study consists of individuals who work as provincial representatives in provinces located in the Eastern Anatolia Region. The sample group, on the other hand, consists of 246 participants, 216 of whom are men and 30 of whom are women, determined by random method, of the individuals who work as provincial representatives. The survey technique consisting of three parts was used in the research. In the first section, participants were asked questions about their demographic characteristics. In the second part, Sorkkila et al. The sports burnout survey, adapted by (2017) into the field of sports, consists of three dimensions: exhaustion, desensitization and inadequacy, consisting of a total of 10 substances and 5 Likert forms. Adaptation to Turkish is Pine, Kardash et al. (2018) performed by. In the third part, the individual performance scale developed by Kirkman and Rosen (1999) is a likert-type scale consisting of 7 madden and 5. Its adaptation in Turkish was performed by Çöl in 2008. As a result of the analysis, it was determined that sports burnout status ($p=,015^*$) and individual performance attitudes ($p=,004^*$) had statistically significant differences compared to education status. In terms of income level, no significant differences were found in sports burnout status ($p=,187$) and individual performance attitudes ($p=,267$).

Keywords: Sports Burnout, Individual Performance, Provincial Representatives Of Sports Branches.

GİRİŞ

Performans kavramı günlük hayatta, iş hayatında ve eğitim hayatında olmak üzere birçok alanda sık bir şekilde karşımıza çıkan bir kavramdır. Literatüre bakıldığı zaman, performans kavramı ile ilgili birçok tanım yapıldığı görülmektedir. Cascio ve McEvoy (1989) ölçüler, hedefler ve değerlendirme olmak üzere performans tanımının üç unsur olduğunu aktarmaktadırlar (Suliman, 2001). Brumbrach (1988) tarafından yapılan performans tanımı şu şekildedir; performans, hem tutumlar hem de tutumların sonuçları anlamına gelmektedir. Performansın bu tanımı, performansı yönetirken hem davranışların hem de sonuçların dikkate alınması gerektiği sonucuna varılmaktadır (Armstrong, 2006). Davranışların, performansların ve sonuçların farklı kavramlar olduğunuz belirtmektedir. Davranış kişilerin yaptığı eylemler iken; performans ise kişilerin yaptıklarının beklenen örgütsel değeri olmakta; sonuçlar ise bir kişinin tutumunun örgütlerin amaçlarına ulaşmasına yardımcı olduğu ya da engellediği bir yol olmaktadır (Motowidlo ve Kell, 2012).

Bireysel performansın yüksek olmasında birçok faktör etkili olmaktadır. Bu etkenler arasında iş görenlerin morallerinin yüksek olması ilk sırada gelmektedir. Bu durumda iş görenlere verilen maaşın istenilen düzeyde olması, terfi etme sisteminin doğru bir şekilde çalışması, personellere verilen prim veya ödül sisteminin adil olması, personellerin sosyal hak ve imkânlardan faydalanması, iş görenlerin fikirlerine saygı gösterilmesi ve içtenlikle davranılması ile mümkün olmaktadır (İraz ve Akgün, 2011).

Spor tükenmişliği sporcularda veya spor adamlarında, depresif duygu durumuna, strese ve sonunda da sporcunun ya da spor adamının sporu bırakmasına ya da spordan geri çekilmesine yol açmaktadır. Fakat uyumlu bir şekilde stresle başa çıkabilme becerileri, algılanan kontrol, umut ve iyimserlik gibi kavramlar ise spor tükenmişliğinin daha az gözlemlendiği kişilerin özellikleri arasında gösterilmektedir. (Gustafsson, Hassmén, Kenttä, Johansson, 2008; Gustafsson ve Skoog, 2012). Bunun yanı sıra özellikle elit sporcuların uzun süreli olarak kendilerini spora adanmaları ve yaptıkları sporda başarılı olmaları beklenilmektedir. Bu durum yanında bazı riskleri de doğurmaktadır. Bu riskler arasında yeme bozuklukları, depresyon ve tükenmişlik yer almaktadır (Gustafsson, Martinent, Isoard-Gauthier, Hassmén ve Guillet-Descas, 2018).

Bu bağlamda, yıllarca spor yapmış veya sporun içinde bulunarak görev almış spor il temsilcilerinin, spor tükenmişlik durumlarının incelenmesi amaçlanmış ve bu tükenmişlik durumunun bireysel performanslarını nasıl etkilediği merak konusu olmuştur. Buradan yola çıkarak, Doğu Anadolu Bölgesinde il temsilcisi olarak görev yapan spor adamları örneklem grubumuzu oluşturmaktadır.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma;

- ✓ Doğu Anadolu Bölgesi ile
- ✓ Spor Branşları İl Temsilcileri ile
- ✓ Spor Tükenmişliği konusu ile
- ✓ Bireysel Performans konusu ile sınırlıdır.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli ve Hipotezleri

Yapılan literatür araştırmaları ve elde edilen sonuç bilgiler çalışmanın modeli ve hipotezlerin oluşturulmasında etkili olmuşlardır. Çalışmada model oluşturulmadan önce değişkenler belirlenmiştir. Modelde toplam 6 demografik değişken vardır.

Çalışmanın modeline ve amacına göre kurulan hipotezler ise aşağıda belirtilmiştir:

H1: Katılımcıların spor tükenmişliği algıları ve bireysel performans durumları, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H2: Katılımcıların spor tükenmişliği algıları ve bireysel performans durumları, medeni durum değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H3: Katılımcıların spor tükenmişliği algıları ve bireysel performans durumları, eğitim durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H4: Katılımcıların spor tükenmişliği algıları ve bireysel performans durumları, düzenli spor yapma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H5: Katılımcıların spor tükenmişliği algıları ve bireysel performans durumları, yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H6: Katılımcıların spor tükenmişliği algıları ve bireysel performans durumları, gelir düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

Araştırma Grubu

Araştırmanın evrenini, 2021 yılı içerisinde Doğu Anadolu Bölgesindeki illerde spor dallarının il temsilciliği görevini yürüten bireylerden oluşturmaktadır. Örneklemini ise; Doğu Anadolu Bölgesindeki illerde spor dallarının il temsilciliği görevini yürüten kişiler olmak üzere 216'sı erkek, 30'u kadın olmak üzere toplam 246 katılımcıdan oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmacı, anketlerin uygulanacağı yetkililer ile görüşüp gerekli izinleri aldıktan sonra katılımcılara anketin açıklaması yapılmış olup, katılımcıların soruları sağlıklı bir şekilde cevaplamasına yardımcı olunmuştur. Anket formu üç kısımdan oluşmaktadır. Bunlar;

Kişisel Bilgi Formu: Kişisel bilgi formu, katılımcıların yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, düzenli spor yapma ve gelir düzeyi gibi değişkenleri belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan sorulardan oluşmuştur.

Spor Tükenmişliği Ölçeği: Spor Tükenmişliği Envanteri (Sport Burnout Inventory) Salmela-Aro ve ark., (2009) tarafından öğrencilerin okul tükenmişlik düzeylerini belirlemek için geliştirilmiş olup daha sonra Sorkkila ve ark. (2017) tarafından spor alanına uyarlanmıştır. Türkçeye uyarlaması ise Çam, Kardaş ve ark. (2018) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek 10 madde 3 alt boyuttan tükenme (1.4.8.10), duyarsızlaşma (2.5.6), yetersizlik (3.7.9) oluşup 5'li likert tipli bir ölçektir. Toplam Cronbach alfa (α) 0.90 olarak bulunmuştur. Çalışmamızda elde edilen Cronbach alpha değeri ise (α)=.83 olarak bulunmuştur.

Bireysel Performans Ölçeği: Bireysel performans ölçeği Kirkman ve Rosen (1999) tarafından geliştirilmiş olup daha sonra ise Sigler ve Pearson (2000) tarafından düzenlenmiş olup, 7 madden 5'li likert tipinden ve tek boyuttan oluşan bir ölçektir. Toplam Cronbach alfa (α) 0.89 olarak bulunmuştur. Türkçeye uyarlaması ise 2008 yılında Çöl tarafından gerçekleştirilmiştir. Çalışmamızda elde edilen Cronbach alpha değeri ise (α)=.72 olarak bulunmuştur.

Verilerin Analizi

Katılımcılardan elde edilen veriler SPSS v22.0 yazılımı aracılığı ile elektronik ortama aktarılarak çeşitli istatistiki analizler uygulanmıştır. Verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığını saptamak amacıyla normallik testi yapılmış olup, verilerin normal dağılıma uygun

olduğu tespit edilmiştir. Çalışmada parametrik testler uygulanmıştır. Katılımcıların demografik değişkenlerini belirlemek amacıyla frekans analizi, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, düzenli spor yapma gibi değişkenlerine göre spor tükenmişlik durumları ile bireysel performanslarının çeşitli değişkenler göre incelenmesinde bağımsız grupta t-testi uygulanmış olup; yaş, gelir düzeyi değişkenlerine göre karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (one way anova) uygulanmış; farkın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi yapılmış ve anlamlılık düzeyi ($p<0.05$) alınmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlerine İlişkin Bilgiler

Değişken	N	%	
Cinsiyet	Erkek	216	87,8
	Kadın	30	12,2
Medeni Durum	Evli	210	85,4
	Bekâr	36	14,6
Eğitim Durumu	Lisans	190	77,2
	Lisansüstü	56	22,8
Düzenli Spor Yapıyor musunuz?	Evet	118	48,0
	Hayır	128	52,0
Yaş	25-30 yaş	30	12,2
	31-36 yaş	76	30,9
	37-42 yaş	96	39,0
	43 yaş ve üzeri	44	17,9
Gelir Düzeyi	4000-5000 TL	116	47,2
	5001-6000 TL	80	32,5
	6001 TL ve Üzeri	50	20,3
Toplam	246	100	

Veriler incelendiğinde; çalışmaya katılan bireylerin cinsiyet değişkeni aralığına bakıldığında erkek katılımcı 216 (%87,8) kişi iken kadın katılımcılar 30 (%12,2) kişidir. Katılımcıların medeni durum değişkenine bakıldığında evli olan katılımcı 210 (%85,4) kişi iken bekâr olan katılımcı sayısı 36 (%14,6) kişidir. Katılımcıların eğitim durumu değişkenine bakıldığında 190 (%77,2) kişi ile Lisans mezunu olurken, 56 (%22,8) kişi ile Lisansüstü olmuştur. Katılımcıların düzenli spor yapıyor musunuz değişkenine göre evet diyen 118 (%48,0) kişi iken, hayır diyen 128 (%52,0) kişidir. Katılımcıların yaş değişkenine göre en yüksek katılım 37-42 yaş aralığında 96 (%39,0) kişi olup, en düşük katılım ise 25-30 yaş arası olup 30 (%12,2) kişidir. Katılımcıların gelir düzeyi değişkenine bakıldığında en yüksek katılım 4000-5000 TL arası gelire sahip olan 116 (%47,2) kişi iken, en düşük katılım ise 6001 TL ve üzeri gelire sahip olan 50 (%20,3) kişidir.

Tablo 2. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyutlarının Normallik Dağılım Testi (Skewness- Kurtosis)

Ölçek	Alt Boyut	N	Skewness		Kurtosis	
			Statistic	Std. Hata	Statistic	Std. Hata
Spor Tükenmişliği	Tükenme	246	,944	,155	1,375	,309
	Duyarsızlaşma	246	1,090	,155	1,122	,309
	Yetersizlik	246	,094	,155	-,227	,309
	Toplam	246	,748	,155	1,187	,309
Bireysel Performans	Toplam	246	,014	,155	1,430	,309

Tablo 2 incelendiğinde spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının normallik dağılım durumlarına bakıldığı zaman, Tabaschnick ve Fidell (2013) ölçeklerde çarpıklık ve basıklık katsayılarının -1,5, +1,5 değerleri arasında olması durumunda verilerin normal dağılım sergileyeceğini ifade etmektedirler. Bu bağlamda verilerin basıklık ve çarpıklık değerleri normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyut Ortalamalarının Cinsiyet Değişkenine Göre Karşılaştırılması (Independent - Sample T Testi)

Ölçek	Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	X	ss	t	p
Spor Tükenmişliği	Tükenme	Erkek	216	2,05	,791	,500	,617
		Kadın	30	1,98	,529		
	Duyarsızlaşma	Erkek	216	1,86	,861	2,322	,021*
		Kadın	30	1,48	,537		
	Yetersizlik	Erkek	216	2,63	,764	-,523	,601
Kadın		30	2,71	,801			
Toplam	Erkek	216	2,17	,690	,904	367	
	Kadın	30	2,05	,541			
Bireysel Performans	Toplam	Erkek	216	3,83	,494	1,119	,264
		Kadın	30	3,73	,449		

(p<0.05)

Tablo 3 incelendiğinde katılımcıların cinsiyetlerine ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan duyarsızlaşma alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farksa rastlanmış olup, erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda ve bireysel performans toplam puanda herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p<0.05$).

Tablo 4. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyut Ortalamalarının Medeni Durum Değişkenine Göre Karşılaştırılması (Independent - Sample T Testi)

Ölçek	Alt Boyutlar	Medeni Durum	N	X	Ss	t	p
Spor Tükenmişliği	Tükenme	Evli	210	2,02	,732	-1,002	,317
		Bekâr	36	2,16	,929		
	Duyarsızlaşma	Evli	210	1,74	,795	-3,347	,003*
		Bekâr	36	2,25	,946		
	Yetersizlik	Evli	210	2,63	,740	-,362	,759
		Bekâr	36	2,68	,925		
Toplam	Evli	210	2,12	,632	-1,860	,144	
	Bekâr	36	2,35	,868			
Bireysel Performans	Toplam	Evli	210	3,81	,505	-,927	,355
		Bekâr	36	3,89	,379		

($p<0.05$)

Tablo 4 incelendiğinde, katılımcıların medeni durumlarına ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan duyarsızlaşma boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, bekâr katılımcıların evli katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda ve bireysel performans toplam puanında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p<0.05$).

Tablo 5. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyut Ortalamalarının Eğitim Durumu Değişkenine Göre Karşılaştırılması (Independent - Sample T Testi)

Ölçek	Alt Boyutlar	Eğitim Durumu	N	X	Ss	t	p
Spor Tükenmişliği	Tükenme	Lisans	190	2,11	,762	2,460	,015*
		Lisansüstü	56	1,83	,732		
	Duyarsızlaşma	Lisans	190	1,83	,845	,574	,566
		Lisansüstü	56	1,76	,813		
	Yetersizlik	Lisans	190	2,64	,711	-,006	,996
		Lisansüstü	56	2,64	,942		
Toplam	Lisans	190	2,18	,659	1,316	,189	
	Lisansüstü	56	2,05	,719			
Bireysel Performans	Toplam	Lisans	190	3,77	,499	-2,876	,004*
		Lisansüstü	56	3,98	,414		

(p<0.05)

Tablo 5 incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumlarına ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan tükenme boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmıştır olup, eğitim durumu lisans olan katılımcıların eğitim durumu lisansüstü olan katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Yine bireysel performans toplam boyutunda da anlamlı farka rastlanmıştır olup, eğitim durumu lisansüstü olan katılımcıların, eğitim durumu lisans olan katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda toplam puanda herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır (p<0.05).

Tablo 6. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyut Ortalamalarının Düzenli Spor Yapma Değişkenine Göre Karşılaştırılması (Independent - Sample T Testi)

Ölçek	Alt Boyutlar	Düzenli Spor Yapma		N	X	Ss	t	p
		Evet	Hayır					
Spor Tükenmişliği	Tükenme	Evet	Hayır	118	1,74	,662	-4,451	,002*
		Hayır	128	2,32	,746			
	Duyarsızlaşma	Evet	Hayır	118	1,46	,694	-5,852	,001*
		Hayır	128	2,14	,829			
	Yetersizlik	Evet	Hayır	118	2,43	,836	-4,199	,002*
		Hayır	128	2,83	,645			
Toplam	Evet	Hayır	118	1,86	,637	-6,043	,000*	
	Hayır	128	2,42	,595				
Bireysel Performans	Toplam	Evet	Hayır	118	3,85	,548	,780	,436
		Hayır	128	3,80	,428			

(p<0.05)

Tablo 6 incelendiğinde, katılımcıların spor yapma durumlarına ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutlarının tamamında ve toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmıştır olup, düzenli spor yapma değişkenine hayır diyen katılımcıların evet diyen katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Bireysel performans toplam boyutunda ise herhangi bir anlamlı farka rastlanmamıştır (p<0.05).

Tablo 7. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyut Ortalamalarının Yaş Değişkenine Göre Karşılaştırılması (One- Way Anova)

Ölçek	Alt Boyut	Yaş	N	X	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Spor Tükenmişliği	Tükenme	(a) 25-30 yaş	30	1,98	,612	1,101	,393	-
		(b) 31-36 yaş	76	2,15	,747			
		(c) 37-42 yaş	96	1,96	,710			
		(d) 43yaş ve üzeri	44	2,10	,969			
		Toplam	246	2,04	,763			
	Duyarsızlaşma	(a) 25-30 yaş	30	1,46	,492	4,071	,008*	B > A
		(b) 31-36 yaş	76	2,02	,902			
		(c) 37-42 yaş	96	1,72	,744			
		(d) 43yaş ve üzeri	44	1,90	,997			
		Toplam	246	1,81	,837			
	Yetersizlik	(a) 25-30 yaş	30	2,95	,791	3,165	,025*	A > C
		(b) 31-36 yaş	76	2,72	,788			
		(c) 37-42 yaş	96	2,50	,742			
		(d) 43yaş ve üzeri	44	2,57	,712			
		Toplam	246	2,64	,768			

Toplam	(a) 25-30 yaş	30	2,12	,561	1,756	,156	-
	(b) 31-36 yaş	76	2,28	,707			
	(c) 37-42 yaş	96	2,05	,588			
	(d) 43yaş ve üzeri	44	2,18	,829			
	Toplam	246	2,15	,647			
Bireysel Performans	(a) 25-30 yaş	30	3,71	,437	1,152	,329	-
	(b) 31-36 yaş	76	3,80	,395			
	(c) 37-42 yaş	96	3,83	,591			
	(d) 43yaş ve üzeri	44	3,92	,412			
	Toplam	246	3,82	,489			

(p<0.05)

Tablo 7 incelendiğinde katılımcıların yaş değişkenine ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan duyarsızlaşma boyutunda anlamlı farka rastlanmış olup, 31-36 yaş arası katılımcıların 25-30 yaş arası katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Yine spor tükenmişliği alt boyutu olan yetersizlik boyutunda anlamlı farka rastlanmış olup, 25-30 yaş arası katılımcıların 37-42 yaş arası katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda ve bireysel performans toplam puanında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır (p<0.05).

Tablo 8. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Alt Boyut Ortalamalarının Gelir Düzeyi Değişkenine Göre Karşılaştırılması (One- Way Anova)

Ölçek	Alt Boyut	Gelir Düzeyi	N	X	Ss	f	p	Anlamlı Fark
Spor Tükenmişliği	Tükenme	(a) 4000-5000 TL	116	2,06	,756	1,313	,271	-
		(b) 5001-6000 TL	80	2,11	,702			
		(c) 6001 TL ve üzeri	50	1,90	,863			
		Toplam	246	2,04	,763			
	Duyarsızlaşma	(a) 4000-5000 TL	116	1,88	,910	1,191	,306	-
		(b) 5001-6000 TL	80	1,81	,691			
		(c) 6001 TL ve üzeri	50	1,66	,867			
		Toplam	246	1,81	,837			
	Yetersizlik	(a) 4000-5000 TL	116	2,64	,758	1,798	,168	-
		(b) 5001-6000 TL	80	2,74	,777			
		(c) 6001 TL ve üzeri	50	2,48	,762			
		Toplam	246	2,64	,768			
Toplam	(a) 4000-5000 TL	116	2,18	,707	1,687	,187	-	
	(b) 5001-6000 TL	80	2,21	,559				
	(c) 6001 TL ve üzeri	50	2,00	,752				
	Toplam	246	2,15	,647				

Bireysel Performans	Toplam	(a) 4000-5000 TL	116	3,79	,481	1,326	,267	-
		(b) 5001-6000 TL	80	3,90	,472			
		(c) 6001 TL ve üzeri	50	3,79	,529			
		Toplam	246	3,82	,489			

(p<0.05)

Tablo 8 incelendiğinde katılımcıların gelir düzeyi değişkenine ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; alt boyutların tamamında ve toplam puanlarında herhangi bir anlamlı farka rastlanmamıştır (p<0.05).

Tablo 9. Katılımcıların Spor Tükenmişliği ve Bireysel Performans Durumları Arasındaki İlişkinin Araştırılması (Korelasyon Tablosu)

Boyutlar		Tükenme	Duyarsızlaşma	Yetersizlik	Bireysel Performans
Tükenme	Pears. Kor.	1			
	P				
	N	246			
Duyarsızlaşma	Pears. Kor.	,642**	1		
	P	,000			
	N	246	246		
Yetersizlik	Pears. Kor.	,592**	,552**	1	
	P	,005	,000		
	N	246	246	246	
Bireysel Performans	Pears. Kor.	-,037	,004	,054	1
	P	,568	,955	,400	
	N	246	246	246	246

Veriler incelendiğinde tükenme boyutu ile duyarsızlaşma arasında (r = ,642) orta düzeyde ve pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir. Tükenme boyutu ile yetersizlik boyutu arasında (r = ,592) orta düzeyde ve pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir. Yine tükenme boyutu ile bireysel performans boyutu arasında (r = -,037) düşük düzeyde ve negatif yönde ilişki tespit edilmiştir.

Duyarsızlaşma boyutu ile yetersizlik boyutu arasında (r = ,552) orta düzeyde ve pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir. Yine duyarsızlaşma boyutu ile bireysel performans boyutu arasında (r = 004,) düşük düzeyde ve pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir.

Yetersizlik boyutu ile bireysel performans boyutu arasında (r = ,054) düşük düzeyde ve pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir.

Sonuçlara göre il temsilcilerinin spor tükenmişliği durumları ile bireysel performanslarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı düzeyde etkilediğinden H1 kabul edilmiştir. Spor tükenmişliği durumu ile bireysel performanslarının medeni durum değişkenine göre

anlamli düzeyde etkilendiğinden dolayı H2 kabul edilmiştir. Spor tükenmişliğı durumu ile bireysel performanslarının eğitim durumu değışkenine göre anlamli düzeyde etkilendiğinden dolayı H3 kabul edilmiştir. Spor tükenmişliğı durumu ile bireysel performanslarının düzenli spor yapma değışkenine göre anlamli düzeyde etkilediğinden H4 kabul edilmiştir. Spor tükenmişliğı durumu ile bireysel performanslarının yaş değışkenine göre anlamli düzeyde etkilediğinden H5 kabul edilmiştir. Spor tükenmişliğı durumu ile bireysel performanslarının gelir düzeyi değışkenine göre anlamli düzeyde etkilenmediğinden ötürü H6 reddedilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Doğı Anadolu Bölgesinde ki illerde spor dalları il temsilcisi olarak görev yapan bireylerin, spor tükenmişlik durumları ile bireysel performanslarının çeşitli değışkenlere göre incelenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada; katılımcıların cinsiyet değışkenine ilişkin spor tükenmişliğı ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliğı alt boyutu olan duyarsızlaşma alt boyutunda istatistiksel olarak anlamli farksa rastlanmış olup, erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğere alt boyutlarda ve bireysel performans toplam puanda herhangi bir anlamli farklılığa rastlanmamıştır. Alkan (2011) yılında beden eğitimi öğretmenleri üzerine yapmış olduğu yıldırma davranışının tükenmişlik üzerine etkisinin incelenmesi isimli çalışmasında, cinsiyet değışkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamli bir farka rastlanmamıştır. Yıldırım ve Taşmektepligil (2011) yılında spor bilimleri fakültelerindeki akademisyenler üzerine yapmış oldukları, örgütsel stres ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişki isimli çalışmasında, cinsiyet değışkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamli bir farka rastlanmış olup, erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmüştür. Doğan ve Akandere (2018) yılında tekvando branşı antrenörleri üzerine yapmış oldukları, iş doyumunu ve tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi isimli çalışmasında, cinsiyet değışkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamli bir farka rastlanmamıştır. Beltekin (2019) yılında gençlik ve spor il müdürlüğü personelleri üzerine yapmış olduğu lider üye etkileşiminin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, cinsiyet değışkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamli bir farka rastlanmamıştır. Hacıoğlu (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu iş tatmini düzeylerinin ve işten ayrılma niyetlerinin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, cinsiyet değışkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamli bir farka rastlanmamıştır. Kaya (2019) yılında sağlık çalışanları

üzerine yapmış olduğu sosyal sermaye algısının bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, cinsiyet değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Özdemir (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu kurumsal bağlılığın bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, cinsiyet değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, erkek katılımcıların kadın katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmüştür. Yadmaa (2020) yılında sağlık kurumlarında görev yapan personeller üzerine yapmış olduğu lider üye etkileşiminin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, cinsiyet değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Literatür inceliğinde yapılan çalışmalar ile bulunan sonuçlar arasında büyük ölçüde paralellik olduğu görülmektedir.

Katılımcıların medeni durumlarına ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan duyarsızlaşma boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, bekâr katılımcıların evli katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda ve bireysel performans toplam puanında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Biber, Ersoy ve ark. (2010) yılında futbol antrenörleri üzerine yapmış olduğu tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmış olup, evli katılımcıların boşanmış katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmüştür. Alkan (2011) yılında beden eğitimi öğretmenleri üzerine yapmış olduğu yıldırma davranışının tükenmişlik üzerine etkisinin incelenmesi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, evli katılımcıların bekar katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Beltekin (2019) yılında gençlik ve spor il müdürlüğü personelleri üzerine yapmış olduğu lider üye etkileşiminin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Hacıoğlu (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu iş tatmini düzeylerinin ve işten ayrılma niyetlerinin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Kaya (2019) yılında sağlık çalışanları üzerine yapmış olduğu sosyal sermaye algısının bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Özdemir (2018) yılında belediye

personelleri üzerine yapmış olduğu kurumsal bağlılığın bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmamıştır. Literatür inceliğinde yapılan çalışmalar ile bulunan sonuçlar arasında paralellik olduğu görülmektedir.

Katılımcıların eğitim durumlarına ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan tükenme boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, eğitim durumu lisans olan katılımcıların eğitim durumu lisansüstü olan katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Yine bireysel performans toplam boyutunda da anlamlı farka rastlanmış olup, eğitim durumu lisansüstü olan katılımcıların, eğitim durumu lisans olan katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda toplam puanda herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Biber, Ersoy ve ark. (2010) yılında futbol antrenörleri üzerine yapmış olduğu tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi isimli çalışmasında, eğitim durumu değişkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmış olup, eğitim durumu yüksek lisans olan katılımcıların eğitim durumu lisans olan katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmüştür. Doğan ve Akandere (2018) yılında tekvando branşı antrenörleri üzerine yapmış oldukları, iş doyumu ve tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi isimli çalışmasında, eğitim durumu değişkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, eğitim durumu lisans olan katılımcıların eğitim durumu lisansüstü olan katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmüştür. Beltekin (2019) yılında gençlik ve spor il müdürlüğü personelleri üzerine yapmış olduğu lider üye etkileşiminin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, eğitim durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Hacıoğlu (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu iş tatmini düzeylerinin ve işten ayrılma niyetlerinin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, eğitim durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Kaya (2019) yılında sağlık çalışanları üzerine yapmış olduğu sosyal sermaye algısının bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, eğitim durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Özdemir (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu kurumsal bağlılığın bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, eğitim durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı

farka rastlanmıştır. Yadmaa (2020) yılında sağlık kurumlarında görev yapan personeller üzerine yapmış olduğu lider üye etkileşiminin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, medeni durum değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Literatür inceliğinde yapılan çalışmalar ile bulunan sonuçlar arasında büyük ölçüde farklılık olduğu görülmektedir.

Katılımcıların spor yapma durumlarına ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutlarının tamamında ve toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmış olup, düzenli spor yapma değişkenine hayır diyen katılımcıların evet diyen katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Bireysel performans toplam boyutunda ise herhangi bir anlamlı farka rastlanmamıştır. Literatür incelendiğinde spor tükenmişliği ile bireysel performans durumunun spor yapıyor musunuz değişkeni üzerine herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle, spor yapıyor musunuz sorusuna hayır diyen katılımcılar, spor tükenmişliği alt boyutlarının tamamında ve toplam puanında spor yapıyor musunuz sorusuna evet diyen katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Spor yapmıyorum diyen katılımcıların spor tükenmişlik durumlarının yüksek çıkması, spor yapmaktan bıkmış olduklarından kaynaklı olduğu söylenebilir. Bu sonuç spor yapma değişkeninin spor tükenmişliği üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu da göstermektedir.

Katılımcıların yaş değişkenine ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; spor tükenmişliği alt boyutu olan duyarsızlaşma boyutunda anlamlı farka rastlanmış olup, 31-36 yaş arası katılımcıların 25-30 yaş arası katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Yine spor tükenmişliği alt boyutu olan yetersizlik boyutunda anlamlı farka rastlanmış olup, 25-30 yaş arası katılımcıların 37-42 yaş arası katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmektedir. Diğer alt boyutlarda ve bireysel performans toplam puanında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Alkan (2011) yılında beden eğitimi öğretmenleri üzerine yapmış olduğu yıldırma davranışının tükenmişlik üzerine etkisinin incelenmesi isimli çalışmasında, yaş durumu değişkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmamıştır. Yıldırım ve Taşmektepligil (2011) yılında spor bilimleri fakültelerindeki akademisyenler üzerine yapmış oldukları, örgütsel stres ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişki isimli çalışmasında, yaş değişkeninin tükenmişlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmış olup, 31-40 yaş arası katılımcıların 20-30 yaş arası katılımcılara oranla daha fazla ortalamaya sahip oldukları görülmüştür. Hacıoğlu (2018) yılında belediye

personelleri üzerine yapmış olduğu iş tatmini düzeylerinin ve işten ayrılma niyetlerinin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, yaş durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Kaya (2019) yılında sağlık çalışanları üzerine yapmış olduğu sosyal sermaye algısının bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, yaş durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Özdemir (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu kurumsal bağlılığın bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, yaş durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmıştır. Yadmaa (2020) yılında sağlık kurumlarında görev yapan personeller üzerine yapmış olduğu lider üye etkileşiminin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, yaş değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Literatür inceliginde yapılan çalışmalar ile bulunan sonuçlar arasında paralellik olduğu görülmektedir.

Katılımcıların gelir düzeyi değişkenine ilişkin spor tükenmişliği ve bireysel performans alt boyutlarının karşılaştırılmasında; alt boyutların tamamında ve toplam puanlarında herhangi bir anlamlı farka rastlanmamıştır. Hacıoğlu (2018) yılında belediye personelleri üzerine yapmış olduğu iş tatmini düzeylerinin ve işten ayrılma niyetlerinin bireysel performans üzerine etkisi isimli çalışmasında, gelir durumu değişkeninin bireysel performans durumu üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Literatür inceliginde spor tükenmişliği ile bireysel performans durumunun gelir durumu değişkeni üzerine herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle, gelir değişkeninin spor tükenmişliği ile bireysel performans üzerine önemli bir etkiye sahip olmadığını göstermektedir.

ÖNERİLER

Sonuç itibari ile Doğu Anadolu Bölgesinde ki illerde spor dalları il temsilciliği görevi yapan kişilerin spor tükenmişlik durumları ile bireysel performanslarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada elde edilen veriler doğrultusunda söylenebilir öneriler şöyle ifade edilebilir;

- Federasyonlar tarafından görevlendirilen il temsilcilerinin yaş itibari ile daha genç kişilerden seçilmesi, branşın o ilde daha aktif hale getirilmesi sağlanabilir.
- Çeşitli spor müsabakalarında il temsilcileri daha aktif bir görev verilerek tecrübe kazandırılması sağlanabilir.

- İl temsilcilerinin evli oluşu sorumluluk artırdığı için il temsilcileri bekâr kişilerden seçilebilir.
- Çeşitli seminerler yapılarak il temsilcilerinin katılımı sağlanıp bireysel performans anlamında gelişim sağlanabilir.
- İl temsilcilerinin gönüllü olan kişiler arasından seçilmelidir ki temsil etikleri branşı daha aktif ve severek yasinlar.

KAYNAKLAR

1. **Alkan, E.** (2011). Yıldırma (Mobbing) Davranışlarının Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin Tükenmişliği Üzerine Etkisi; Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir.
2. **Armstrong, M.** (2006). A Handbook of Human Resource Management Practise; Tenth Edition, Kogan Page Publishing, London.
3. **Beltekin, E.** (2019). Lider-Üye Etkileşim Algısı İle Bireysel Performans Arasındaki İlişkide İşe Yönelik Motivasyonun Aracılık Rolü: Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlükleri Üzerine Bir Araştırma; Doktora Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erciyes Üniversitesi, Kayseri.
4. **Biber, E., Ersoy, A., Acet, M., Küçük, V.** (2010). Türk Futbol Antrenörlerinin Tükenmişlik Düzeylerinin Değerlendirilmesi; Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 2010; 12(2): 134-143 143.
5. **Çam, Z., Kardeş, F., Eşkisü, M., Gelibolu, S.,** (2019). Spor Tükenmişliği Envanteri'nin Türk Kültürüne Uyarlanması ve Psikometrik Özellikleri; CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2019: 14(1).
6. **Çöl, G.** (2008). Algılanan Güçlendirmenin İş gören Performansı Üzerine Etkileri. Doğu Üniversitesi Dergisi, 9 (1), 35-46.
7. **Doğan, M., Akandere, M.** (2019). Taekwondo Antrenörlerinin İş Doyumu Ve Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi; SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2019, 17(2),154-162.
8. **Gustafsson, H., Hassmén, P., Kenttä, G., Johansson, M.** (2008). A qualitative analysis of burnout in elite Swedish athletes; Psychology of Sport and Exercise, 9(6), 800-816.
9. **Gustafsson, H., Skoog, T.** (2012). The mediational role of perceived stress in the relation between optimism and burnout in competitive athletes; Anxiety, Stress & Coping, 25(2), 183-199.
10. **Gustafsson, H., Martinent, G., Isoard-Gautheur, S., Hassmén, P., & Guillet-Descas, E.** (2018). Performance based self-esteem and athlete-identity in athlete burnout: A person-centered approach; Psychology of Sport and Exercise, 38, 56-60.
11. **Göksal, N.** (2020). İşletmelerde Sosyal Medya Kullanımının İşe Adanmışlık, Çalışan Sadakati Ve Bireysel Performansa Etkisi; Doktora Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.
12. **Hacıoğlu, S.** (2018). Çalışanların İş Tatmin Düzeylerinin İşten Ayrılma Niyetlerine Ve Bireysel Performanslarına Etkisi (Ankara İlçe Belediye Çalışanlarına Yönelik Bir Uygulama) Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Hava Kurumu Üniversitesi, Ankara.
13. **Kaya, N.** (2019). Sosyal Sermaye Algısının Bireysel Performansa Ve Yaşam Tatminine Etkisi: Sağlık Çalışanları Üzerine Bir Araştırma; Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş Sürçü İmam Üniversitesi, Kahramanmaraş.
14. **İraz, Rifat ve Akgün, Özlem,** (2011), "Örgütsel Bağlılığın Çalışan Performansı Üzerine Etkilerini Ölçmeye Yönelik Bir Çalışma", Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Dergisi,2011, s.225-250.
15. **Motowidlo, S. J., Kell, J., Harrison J.** (2012). Job Performance Industrial and Organizational Psychology 12, 2012, s.91-130.
16. **Özdemir, M.C.** (2018). Yerel Yönetimlerde Kurumsal Bağlılığın Bireysel Performans Etkisine İlişkin Bir Araştırma: Osmaniye Belediyesi Örneği; Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Korkut Ata Üniversitesi, Osmaniye.
17. **Suliman, M., Abubakr M.T.** (2001). Work Performance: Is it one thing or many things? The Multidimensionality of Performance in a

- Middle Eastern context; The International Journal of Human Resource Management, 12, 2001, s.1049-1061.
- 18. Tabachnick, B. G., Fidell, L. S.** (2013). Using multivariate statistics (6th ed.), Boston: Allyn and Bacon.
- 19. Yadmaa, N.** (2020). Lider Üye Etkileşiminin Kariyer Memnuniyeti Ve Bireysel Performans Üzerindeki Etkisi: Moğolistan Sağlık Kurumlarında Bir Araştırma; Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne.
- 20. Yıldırım, Y., Taşmektepligil, M.Y.** (2011). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarındaki Görevli Akademisyen Personelin Örgütsel Stres ve Tükenmişlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi; SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2011, IX (4) 131-140.